

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 375/2026
02.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Гошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К.бр.265/25 од 20.11.2025.године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.127/25 од 15.01.2026.године, у седници већа одржаној дана 02.04.2026.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Гошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К.бр.265/25 од 20.11.2025.године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.127/25 од 15.01.2026.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К.бр.265/25 од 20.11.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по седам месеци, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 20.09.2025.године. О мери безбедности и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 бр.127/25 од 15.01.2026.године је одбијена као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Бојана Гошића и потврђена пресуда Основног суда у Пироту К.бр.265/25 од 20.11.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Гошић, због повреде закона из члана

438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Гошић у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, - на обавештењима примљеним од грађана и то оштећених, које су сачинили полицијски службеници на основу пријаве о извршеном кривичном делу, а наведена обавештења не могу бити доказ у кривичном поступку, нити се на таквим исказима може засновати судска одлука, сходно одредби члана 288. став 2. ЗКП, с обзиром да се ради о неформалним радњама које тим органима служе за разјашњење кривичног дела и учиниоца. Са друге стране, оштећени ББ и ВВ, чија су обавештења примљена од грађана, прочитани као доказ су одлучили да искористе своја законска права и не сведоче пред надлежним јавним тужиоцем и судом.

Из списка предмета произилази да је ПС Пирот-ПС Бела Беланка дана 20.09.2025.године сачинила службене белешке о обавештењу примљеном од грађана ВВ, ББ и АА под бројем КУ број ДД 498297/25 од 20.09.2025.године.

Међутим, супротно наводима захтева за заштиту законитости, побијане пресуде се не заснивају на наведеним службеним белешкама о обавештењима примљеним од грађана, односно оне нису изведене као доказ. У току доказног поступка је као доказ прочитана службена белешка ПС Бела Паланка која носи исти број и датум као и службене белешке о обавештењу примљеном од грађана, али наведена службена белешка представља само извод из дневника догађаја наведене полицијске станице у којој је констатовано да је критичног дана у 00,30 часова оштећени ВВ пријавио свог брата окривљеног АА да га је напао и да ломи ствари по кући, да су полицијски службеници након пријаве догађаја изашли на лице места, а потом и сачинили криминалистичко-техничку документацију где се на фотографијама од броја 1 до 9 види породична кућа оштећених, те поломљен сто и столица, а наведена службена белешка по начину прибављања и садржини представља законит доказ у смислу одредбе члана 138. став 2. ЗКП, на основу које је утврђено да је ВВ пријавио свог брата, окривљеног АА због насиља у породици.

Што се тиче исказа сведока полицијских службеника ГГ и ДД, који су на главном претресу испитани на околности шта су конкретном приликом непосредно опазили, те навели да су изласком на лице места затекли оштећене, фотографисали место догађаја, да су у кући уочили поломљени сто и столице, након чега је сачињена

криминалистичко - техничка документација, као и да су запазили већу узнемиреност код оштећеног ВВ. Из наведеног произилази да полицијски службеници у својим исказима које су дали током поступка нису износили садржину службених белешки о обавештењима примљеним од грађана - оштећених, већ су сведочили искључиво о ономе што су непосредним опажањем видели критичном приликом, када су изашли на лице места по пријави брата окривљеног, ВВ.

Имајући све наведено у виду, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости у погледу повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић